

Розрив-трава

Богдан Рубчак

Віршам і снам не вір:
травур, та рев, та вир.
З варив розрив-трави
скроплений кожен вірш.

Зов небезпечних круч,
віри росистий крок
кристалізує кров
в зоряний звірокруг.

Спатиме світ повік
там, де так довго спів,
і під теплом повік
світиком визрів спів.

Раб — та світи творив?
Кари пектиме карб:
лишиться лиш терпка
вірність розрив-трави.